

KONVENCIJA DĖL KOVOS SU NETEISĖTAIS VEIKSMAIS PRIEŠ SAUGIĄ JŪRŲ LAIVYBĄ

Valstybės, šios Konvencijos Šalys,

atsižvelgdamos į Jungtinių Tautų Chartijos tikslus ir principus dėl tarptautinės taikos ir saugumo išsaugojimo bei valstybių geros kaimynystės, draugiškų santykių ir bendradarbiavimo skatinimo;

pripažindamos visų pirma, kad kiekvienas turi teisę į gyvybę, laisvę ir asmens saugumą, kaip numatyta Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje ir Tarptautiniame pilietinių ir politinių teisių pakte;

labai susirūpinusios visų formų teroro aktų eskalavimu pasaulyje, kurie kelia pavojų arba atima nekaltų žmonių gyvybę, kelia grėsmę pagrindinėms laisvėms ir ypač sumenkina žmonių orumą;

manydamos, kad neteisėti veiksmai, keliantys grėsmę saugiai jūrų laivybai, kelia grėsmę žmonėms ir nuosavybei, neigiamai veikia teikiamas jūrų paslaugas ir kerta pasaulio tautų pasitikėjimą jūrų laivybos saugumu;

manydamos, kad tokie veiksmai kelia didelį visos tarptautinės bendruomenės susirūpinimą;

įsitikinusios neatidėliotina būtinybe plėtoti valstybių tarpusavio bendradarbiavimą rengiant ir imantis veiksmingų bei įgyvendinamų priemonių užkirsti kelią visiems neteisėtiems veiksams, kurie kelia grėsmę saugiai jūrų laivybai, ir persekioti bei bausti jų vykdytojus;

prisimindamos Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 1985 m. gruodžio 9 d. rezoliuciją 40/61, kuri, be kita ko, „ragina visas valstybes vienašališkai ir kartu su kitomis valstybėmis, taip pat su atitinkamomis Jungtinių Tautų institucijomis padėti nuosekliai šalinti tarptautinio terorizmo priežastis ir ypatingą dėmesį skirti visiems atvejams, įskaitant kolonializmą, rasizmą, ir atvejams, kai dažnai ir šiukščiai pažeidinėjamos žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės, bei atvejams, susijusiems su užgrobimu, kurie gali tapti tarptautinio terorizmo priežastimi ir kelti pavojų tarptautinei taikai ir saugumui“;

dar prisimindamos, kad rezoliucija 40/61 „aiškiai smerkia visus teroro aktus, metodus ir praktiką kaip nusikalstamą veiką, nepaisant to, kur ir kas juos įvykdė, įskaitant ir tuos, kurie kelia grėsmę draugiškiems valstybių tarpusavio santykiams ir saugumui“;

taip pat prisimindamos, kad Tarptautinė jūrų organizacija rezoliucijoje 40/61 buvo pakviesta „išnagrinėti terorizmo laivuose arba prieš laivus problemą, siekiant pateikti rekomendacijas dėl tinkamų priemonių“;

turėdamos omenyje Tarptautinės jūrų organizacijos asamblėjos 1985 m. lapkričio 20 d. rezoliuciją A.584(14), kuri reikalauja parengti priemones, užkertančias kelią neteisėtiems veiksams, keliantiems grėsmę laivų, jų keleivių ir įgulų saugumui;

pažymėdamos, kad įgulų, kurioms yra nustatyta įprasta laivuose drausmė, veiksmai nėra šios Konvencijos sritis;

patvirtindamos norą priimti priežiūros taisykles ir standartus, susijusius su neteisėtų veiksmų prieš laivus ir juose esančius asmenis prevencija ir kontrole, siekiant juos atnaujinti prireikus, ir tuo tikslu su pasitenkinimu paminėdamos Priemones užkirsti kelią neteisėtiems veiksams prieš keleivius ir laivų įgulas, kurias rekomendavo Tarptautinės jūrų organizacijos Jūrų saugumo komitetas;

taip pat patvirtindamos, kad šia Konvencija nereglamentuojamus klausimus ir toliau reglamentuoja bendrosios tarptautinės teisės normos ir principai;

pripažindamos būtinybę, kad visos valstybės, kovojančios su neteisėtais veiksmais prieš saugią jūrų laivybą, turi griežtai laikytis bendrosios tarptautinės teisės normų ir principų,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Šioje Konvencijoje *laivas* – bet kokio tipo laivas, kuris nėra nuolat pritvirtintas prie jūros dugno, įskaitant dinaminės atramos įrenginį, panardinamus laivus arba bet kokius kitus plaukiojančius laivus.

2 straipsnis

1. Ši Konvencija netaikoma:
 - a) karo laivui, arba
 - b) laivui, kuris priklauso valstybei, arba kuri jį naudoja kaip pagalbinį laivą, arba muitinės ar policijos tikslais, arba
 - c) laivui, kuris jau nebenaudojamas laivybai arba ištemptas ant kranto.
2. Nė viena šios Konvencijos nuostata neturi įtakos karo laivų ir kitų vyriausybinių laivų, naudojamų nekomerciniais tikslais, imunitetui.

3 straipsnis

1. Asmuo padaro nusikaltimą, jeigu jis neteisėtai ir tyčia:
 - a) jėga užgrobia arba kontroliuoja laivą, arba grasina tai padaryti, arba kitaip baugina, arba
 - b) pavartoja smurtą prieš laive esantį asmenį, jeigu toks veiksmas gali sukelti pavojų to laivo saugiai laivybai, arba
 - c) sunaikina, arba sugadina laivą ar jo krovinį, ir toks veiksmas gali sukelti pavojų jo saugiai laivybai, arba
 - d) bet koku būdu įmontuoja ar atlieka veiksmus, padedančius įmontuoti laive prietaisą ar medžiagą, galinčius sunaikinti šį laivą, arba sugadinti jį ar jame esantį krovinį, sukeldamas pavojų to laivo saugiai laivybai, arba
 - e) sunaikina, arba labai sugadina jūrų laivybos įrenginius, arba trukdo juos eksploatuoti, jei bet kuris toks veiksmas gali kelti pavojų laivo saugiai laivybai, arba
 - f) pateikia žinomai melagingus duomenis, tuo sukeldamas pavojų to laivo saugiai laivybai, arba
 - g) sužaloja ar nužudo asmenį darydamas bet kurį a–f punktuose nurodytą nusikaltimą arba kėsindamasis jį daryti.
2. Asmuo padaro nusikaltimą ir tuo atveju, jei jis:
 - a) kėsinaisi padaryti kurį nors šio straipsnio 1 dalyje nurodytą nusikaltimą, arba
 - b) kursto padaryti bet kurį iš 1 dalyje nurodytų nusikaltimų, kurį padaro bet kuris kitas asmuo, arba yra tokį nusikaltimą padariusio asmens bendrininkas, arba
 - c) grasina siekdamas priversti fizinį ar juridinį asmenį atlikti kokį nors veiksmą ar susilaikyti nuo jo, arba, be šios sąlygos, atsižvelgiant į tai, kaip numato vidaus teisė, padaryti bet kurį iš 1 dalies b, c ir e punktuose nurodytų nusikaltimų, jeigu toks grąsinimas gali kelti grėsmę minėto laivo saugiai laivybai.

4 straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma tuo atveju, jeigu laivas plaukioja arba jeigu numatyta, kad įplauks į vienos valstybės teritorinę jūrą, perplauks ją arba išplauks už jos ribų, arba už jos teritorinės jūros ribų su gretimos valstybės teritorine jūra.
2. Tais atvejais, kai Konvencija netaikoma pagal 1 dalį, nepaisant to, ji taikoma ir tada, kai nusikaltimą padaręs asmuo arba asmuo, įtariamas padaręs nusikaltimą, yra valstybės, šios Konvencijos Šalies, teritorijoje, išskyrus 1 dalyje nurodytą valstybę.

5 straipsnis

Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, baudžia už 3 straipsnyje nurodytus nusikaltimus atitinkamomis bausmėmis, kurios nustatomos atsižvelgus į nusikaltimo sunkumą.

6 straipsnis

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, imasi priemonių nustatyti savo jurisdikciją dėl 3 straipsnyje nurodytų nusikaltimų, jeigu nusikaltimas yra padarytas:

- a) laivui ar laive, plaukiojančiame su tos valstybės vėliava nusikaltimo padarymo metu, arba
- b) tos valstybės teritorijoje, įskaitant jos teritorinę jūrą, arba
- c) tos valstybės piliečio.

2. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, savo jurisdikciją gali nustatyti ir dėl tokio nusikaltimo:

- a) kurį padarė pilietybės neturintis asmuo, nuolat gyvenantis toje valstybėje, arba
- b) kurio padarymo metu tos valstybės pilietis yra suimamas, jam grasinama, jis sužalojamas arba nužudomas, arba
- c) kuris padarytas kėsinant prisiversti tą valstybę atlikti kokį nors veiksmą ar susilaikyti nuo jo.

3. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, nustačiusi 2 dalyje nurodytą jurisdikciją, apie tai praneša Tarptautinės jūrų organizacijos generaliniam sekretoriui (toliau – *generalinis sekretorius*). Jeigu vėliau tokia valstybė, šios Konvencijos Šalis, panaikina, anuliuoja, nutraukia tokią jurisdikciją, apie tai ji praneša generaliniam sekretoriui.

4. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, imasi tokių priemonių nustatyti savo jurisdikciją dėl 3 straipsnyje nurodytų nusikaltimų tuo atveju, kai asmuo, įtariamas padaręs nusikaltimą, yra jos teritorijoje, ir ji neišduoda jo vienai iš valstybių, šios Konvencijos Šalių, kuri nustatė savo jurisdikciją šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka.

5. Ši Konvencija neužkerta kelio taikyti bet kokią baudžiamąją jurisdikciją pagal vidaus teisę.

7 straipsnis

1. Įsitikinusi, kad aplinkybės duoda pagrindą, valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios teritorijoje yra nusikaltimą padaręs asmuo arba asmuo, įtariamas padaręs nusikaltimą, pagal savo vidaus teisės nustatytus reikalavimus sulaiko jį arba imasi kitų priemonių užtikrinti, kad tokiam asmeniui būtų iškelta baudžiamoji byla arba pradėta ekstradicijos procedūra.

2. Tokia valstybė nedelsdama atlieka pirminį faktų tyrimą vidaus teisės aktų nustatyta tvarka.

3. Asmuo, dėl kurio imamasi šio straipsnio 1 dalyje minėtų priemonių, turi teisę:

- a) nedelsdamas susisiekti su artimiausiu atitinkamu valstybės, kurios pilietis jis yra arba kuri yra kitaip įgaliota užmegzti tokį ryšį, arba, jei toks asmuo neturi pilietybės, valstybės, kurioje jis nuolat gyvena, atstovu, ir
- b) būti tokios valstybės atstovo aplankytas.

4. 3 dalyje minėtomis teisėmis naudojamas pagal tos valstybės, kurios teritorijoje yra asmuo, padaręs nusikaltimą, arba asmuo, įtariamas padaręs nusikaltimą, įstatymus ir kitus teisės aktus, tuo atveju, kai minėtais įstatymais ir kitais teisės aktais galima visapusiškai įgyvendinti tikslus, kuriais vadovaujantis yra suteiktos teisės pagal 3 dalį.

5. Jeigu valstybė, šios Konvencijos Šalis, remdamasi šiuo straipsniu, sulaikė asmenį, ji nedelsdama praneša valstybėms, kurios nustatė savo jurisdikciją pagal 6 straipsnio 1 dalį, ir, jeigu ji mano, jog tikslinga, kitoms suinteresuotoms valstybėms faktą, kad toks asmuo yra sulaikytas, ir to asmens sulaikymą pateisinančias aplinkybes. Valstybė, kuri atlieka šio straipsnio 2 dalyje nurodytą

pirminį tyrimą, nedelsdama praneša minėtoms valstybėms savo išvadas ir nurodo, ar ji ketina vykdyti jurisdikciją, ar ne.

8 straipsnis

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalies (*valstybės, su kurios vėliava plaukioja laivas*), laivo kapitonas gali perduoti kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies (*priimančiosios valstybės*), institucijoms asmenį, jei yra pakankamas pagrindas manyti, kad jis padarė vieną iš 3 straipsnyje nurodytų nusikaltimų.

2. Valstybė, su kurios vėliava plaukioja laivas, užtikrina, kad jos laivo kapitonas privalo, jeigu tai praktiškai įgyvendinama ir įmanoma, prieš įplaukiant laivui, kuriame yra asmuo, kurį kapitonas ketina perduoti 1 dalyje nustatyta tvarka, į priimančiosios valstybės teritorinę jūrą, pranešti priimančiosios valstybės institucijoms savo ketinimą perduoti tokį asmenį ir tokio perdavimo priežastis.

3. Priimančioji valstybė priima perduotą asmenį, išskyrus tuos atvejus, kai ji turi pagrindą manyti, kad Konvencija netaikoma veiksams, dėl kurių asmuo yra perduodamas, ir elgiasi 7 straipsnyje nustatyta tvarka. Prie atsisakymo priimti perduotą asmenį pridedamas pareiškimas, kuriame nurodomos atsisakymo priežastys.

4. Valstybė, su kurios vėliava plaukioja laivas, užtikrina, kad jos laivo kapitonas privalo priimančiosios valstybės institucijoms pateikti turimus įrodymus, susijusius su įtariamu nusikaltimu.

5. Priimančioji valstybė, kuri priėmė perduotą asmenį 3 dalyje nustatyta tvarka, savo ruožtu gali prašyti valstybės, su kurios vėliava plaukioja laivas, priimti perduotą asmenį. Valstybė, su kurios vėliava plaukioja laivas, apsvarsto tokį prašymą ir, jeigu pritaria jam, elgiasi 7 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu valstybė, su kurios vėliava plaukioja laivas, atmeta prašymą, priimančiajai valstybei ji pateikia pareiškimą, kuriame nurodo tokio atsisakymo priežastis.

9 straipsnis

Nė viena šios Konvencijos nuostata nedaro jokios įtakos tarptautinės teisės normoms dėl valstybių kompetencijos vykdyti tyrimo ar sprendimų vykdymo jurisdikciją laivuose, kurie plaukioja ne su jų vėliava.

10 straipsnis

1. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios teritorijoje yra nusikaltimą padaręs asmuo arba asmuo, įtariamas padaręs nusikaltimą, tais atvejais, kai yra taikomas 6 straipsnis, jei ji jo neišduoda, nedarydama išimčių ir nepaisydama, ar nusikaltimas buvo padarytas jos teritorijoje, ar ne, neatidėliodama perduoda bylą savo kompetentingoms institucijoms baudžiamajam persekiojimui vykdyti pagal tos valstybės įstatymus. Šios institucijos priima sprendimą ta pačia tvarka kaip ir kurio nors kito sunkaus nusikaltimo pagal tos valstybės teisę atveju.

2. Asmeniui, kuriam iškelta byla yra susijusi su bet kuriuo 3 straipsnyje nurodytu nusikaltimu, visomis bylos nagrinėjimo stadijomis yra garantuojamas teisingas elgesys, įskaitant visas teises ir garantijas, kurias numato valstybės, kurios teritorijoje asmuo yra, teisė.

11 straipsnis

1. 3 straipsnyje nurodyti nusikaltimai yra laikomi įtrauktais į visas valstybių, šios Konvencijos Šalių, sudarytas sutartis dėl ekstradicijos kaip nusikaltimai, už kuriuos išduodama.

Valstybės, šios Konvencijos Šalys, įsipareigoja įtraukti šiuos nusikaltimus kaip nusikaltimus, už kuriuos išduodama, į visas ekstradicijos sutartis, kurios bus tarp jų sudarytos ateityje.

2. Jeigu valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri laiko, kad ekstradicija galima tik sudarius sutartį, gauna kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, su kuria ji nėra sudariusi ekstradicijos sutarties, prašymą dėl ekstradicijos, prašymą gavusi valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali savo nuožiūra laikyti šią Konvenciją teisiniu pagrindu ekstradicijai už 3 straipsnyje nurodytus nusikaltimus. Kitus ekstradicijos reikalavimus nustato gavusios prašymą valstybės, šios Konvencijos Šalies, teisė.

3. Valstybės, šios Konvencijos šalys, kurios nelaiko, kad ekstradicija galima tik sudarius sutartį, tarpusavyje tokius 3 straipsnyje nurodytus nusikaltimus laiko nusikaltimais, už kuriuos išduodama pagal gavusios prašymą valstybės teisės reikalavimus.

4. Prireikus 3 straipsnyje nurodyti nusikaltimai ekstradicijos tikslais tarp valstybių, šios Konvencijos Šalių, laikomi padarytais ne tik toje vietoje, kur jie buvo padaryti, bet ir toje vietoje, kuri priklauso ekstradicijos prašančios valstybės, šios Konvencijos Šalies, jurisdikcijai.

5. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gavusi daugiau kaip vieną prašymą dėl ekstradicijos iš valstybių, kurios nustatė savo jurisdikciją 7 straipsnyje* nustatyta tvarka ir nusprendė nepersekioti, pasirinkdama valstybę, kuriai nusikaltimą padaręs asmuo arba asmuo, įtariamą padaręs nusikaltimą, turi būti išduotas, deramai atsižvelgia į valstybės, šios Konvencijos Šalies, su kurios vėliava laivas plaukiojo nusikaltimo padarymo metu, interesus ir pareigas.

6. Pagal šios Konvencijos nuostatas svarstydamą prašymą išduoti asmenį, įtariamą padarius nusikaltimą, prašymą gavusi valstybė deramai atsižvelgia į tai, ar toks asmuo galės naudotis 7 straipsnio 3 dalyje nurodytomis teisėmis prašymą pateikusioje valstybėje.

7. Valstybių, šios Konvencijos Šalių, sudarytų visų sutarčių ir susitarimų dėl ekstradicijos nuostatos dėl šioje Konvencijoje nurodytų nusikaltimų yra laikomos pataisytos valstybių, šios Konvencijos Šalių, tiek, kiek jos neatitinka šios Konvencijos.

12 straipsnis

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, teikia viena kitai kuo didesnę pagalbą tiriant baudžiamąsias bylas, iškeltas už 3 straipsnyje nurodytus nusikaltimus, įskaitant pagalbą gaunant visus turimus įrodymus, reikalingus bylai nagrinėti.

2. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, 1 dalyje nustatytus įsipareigojimus vykdo remdamosi visomis jų sudarytomis tarptautinėmis sutartimis dėl tarpusavio teisinės pagalbos. Jeigu tokių tarptautinių sutarčių nėra, valstybės, šios Konvencijos Šalys, teikia viena kitai pagalbą pagal savo vidaus teisės reikalavimus.

13 straipsnis

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, bendradarbiauja nusikaltimų, išvardytų 3 straipsnyje, prevencijos srityje, visų pirma:

a) imdamosi visų įgyvendinamų priemonių, kad būtų sukliudyta pasirengti ir padaryti tokius nusikaltimus jų teritorijoje ar kitur;

b) keisdamosi informacija pagal vidaus teisės reikalavimus ir koordinuodamos administracines bei kitas priemones, kad būtų sukliudyta padaryti 3 straipsnyje nurodytus nusikaltimus.

2. Jeigu dėl 3 straipsnyje nurodyto nusikaltimo laivo reisas atidedamas arba nutraukiamas, valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios teritorijoje yra laivas, keleiviai arba įgula, turi dėti visas

* Sekretoriato pastaba: turėtų būti 6 straipsnis.

pastangas, kad laivas, keleiviai, įgula arba kroviny s nebūtų sulaikyti arba nevėluotų dėl nepateisinamų priežasčių.

14 straipsnis

Valstybė, šios Konvencijos Šalis, turinti pagrindą manyti, kad 3 straipsnyje nurodytas nusikaltimas bus padarytas, savo vidaus teisės reikalavimų nustatyta tvarka nedelsdama pateikia visą turimą informaciją toms valstybėms, kurios, jos manymu, yra valstybės, nustačiusios jurisdikciją 6 straipsnyje nustatyta tvarka.

15 straipsnis

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, pagal savo vidaus teisę kuo greičiau perduoda generaliniam sekretoriui visą susijusią informaciją apie:

- a) nusikaltimo aplinkybes;
- b) veiksmus, kurių buvo imtasi pagal 13 straipsnio 2 dalį;
- c) priemones, taikytas nusikaltimą padariusiam asmeniui arba asmeniui, įtariamam padarius nusikaltimą, ir, svarbiausia, apie visų ekstradicijos ar kitų teisinių procedūrų rezultatus.

2. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurioje yra persekiojamas asmuo, įtariamą padaręs nusikaltimą, apie bylos baigtį pagal savo vidaus teisės nuostatas praneša generaliniam sekretoriui.

3. 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka perduotą informaciją generalinis sekretorius praneša visoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims, Tarptautinės jūrų organizacijos (toliau – *Organizacija*) nariams, kitoms suinteresuotoms valstybėms ir atitinkamoms tarptautinėms tarpvyriausybiniams organizacijoms.

16 straipsnis

1. Ginčas tarp dviejų ar daugiau valstybių, šios Konvencijos Šalių, dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo, jei jis per pagrįstą laiką neišsprendžiamas derybomis, vienos iš jų prašymu yra pateikiamas arbitražui. Jeigu per šešis mėnesius nuo dienos, kai pateikiamas prašymas ginčą spręsti arbitražo tvarka, Šalys nesusitaria dėl arbitražo sudarymo, viena iš jų gali prašyti, kad ginčą spręstų Tarptautinis Teisingumo Teismas pagal Teismo Statutą.

2. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, pasirašydama arba ratifikuodama šią Konvenciją ar prisijungdama prie jos, gali pareikšti, kad ji nelaiko savęs įsipareigojusia laikytis šio straipsnio 1 dalies nuostatų. Kitos valstybės, šios Konvencijos Šalys, neprivalo laikytis šio straipsnio 1 dalies nuostatų bet kurios valstybės, šios Konvencijos Šalies, kuri padarė tokią išlygą, atžvilgiu.

3. Valstybė, kuri padarė išlygą pagal šio straipsnio 2 dalį, gali bet kuriuo metu ją atšaukti apie tai pranešdama generaliniam sekretoriui.

17 straipsnis

1. Ši Konvencija pateikiama pasirašyti valstybėms Tarptautinės konferencijos dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš saugią jūrų laivybą dalyvėms 1988 m. kovo 10 d. Romoje, o visoms valstybėms – Organizacijos būstinėje nuo 1988 m. kovo 14 d. iki 1989 m. kovo 9 d. Prie šios Konvencijos galima prisijungti ir vėliau.

2. Valstybės gali pareikšti norą laikytis šios Konvencijos:

- a) pasirašydamos be vėlesnio ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo sąlygos, arba
- b) pasirašydamos su vėlesnio ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo sąlyga ir vėliau ratifikuodamos, priimdamos ar patvirtindamos, arba

c) prisijungdamos.

3. Ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas arba prisijungimas įsigalioja deponavus atitinkamus dokumentus generaliniam sekretoriui.

18 straipsnis

1. Ši Konvencija įsigalioja praėjus devyniasdešimčiai dienų nuo tos dienos, kai penkiolika valstybių pasirašo ją be vėlesnio ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo sąlygos arba deponuoja ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus.

2. Valstybei, deponavusiai šios Konvencijos ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentus, kai įvykdomos jos įsigaliojimo sąlygos, ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas arba prisijungimas įsigalioja praėjus devyniasdešimčiai dienų nuo tos dienos, kai buvo deponuoti tokie dokumentai.

19 straipsnis

1. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali denonsuoti šią Konvenciją bet kada praėjus vieneriems metams nuo dienos, kai ši Konvencija įsigalioja tai valstybei.

2. Denonsavimas įsigalioja deponavus denonsavimo dokumentus generaliniam sekretoriui.

3. Denonsavimas įsigalioja praėjus vieneriems metams ar ilgesniam laikui, kuris gali būti nurodytas denonsavimo dokumentuose, nuo tos dienos, kai generalinis sekretorius gauna denonsavimo dokumentus.

20 straipsnis

1. Konferenciją, skirtą šiai Konvencijai pataisyti ar iš dalies pakeisti, gali sušaukti Organizacija.

2. Generalinis sekretorius sušaukia valstybių, šios Konvencijos Šalių, konferenciją Konvencijai pataisyti arba iš dalies pakeisti vieno trečdaliao arba dešimties valstybių, šios Konvencijos Šalių, prašymu, atsižvelgiant į tai, kuris skaičius didesnis.

3. Jei ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentai deponuojami po to, kai įsigalioja šios Konvencijos pakeitimas, laikoma, kad jie yra taikomi Konvencijai su pakeitimais.

21 straipsnis

1. Ši Konvencija deponuojama generaliniam sekretoriui.

2. Generalinis sekretorius:

a) praneša visoms šią Konvenciją pasirašiusioms arba prie jos prisijungusioms valstybėms ir visiems Organizacijos nariams apie:

i) kiekvieną naują pasirašymą ir kiekvienus deponuotus ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentus nurodydamas datą;

ii) šios Konvencijos įsigaliojimo datą;

iii) šios Konvencijos denonsavimo dokumentų deponavimą nurodydamas jų gavimo ir denonsavimo įsigaliojimo datą;

iv) visus gautus pareiškimus arba pranešimus, parengtus pagal šią Konvenciją;

b) perduoda šios Konvencijos patvirtintas kopijas visoms valstybėms, kurios pasirašė šią Konvenciją arba prie jos prisijungė.

3. Kai tik ši Konvencija įsigalioja, depozitaras šios Konvencijos patvirtintą kopiją perduoda Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui užregistruoti ir paskelbti Jungtinių Tautų Chartijos 102 straipsnyje nustatyta tvarka.

22 straipsnis

Ši Konvencija parengiama vienu originalo egzemplioriumi anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti savo Vyriausybių tinkamai įgalioti atstovai pasirašė šią Konvenciją.

PRIIMTA tūkstantis devyni šimtai aštuoniasdešimt aštuntų metų kovo dešimtą dieną Romoje
